

Bartłomiej Krzeczewski*

Olga Krzeczewska**

Radosław Pastusiak***

Problemy metodologiczne w ocenie wskaźnika bieżącej płynności finansowej na przykładzie spółek giełdowych

Wstęp

Płynność finansowa stanowi jeden z newralgicznych obszarów w polityce finansowej każdego przedsiębiorstwa. Problemy z płynnością zwykle stawiają przedsiębiorstwo przed koniecznością wyboru jednego z dwóch mechanizmów, które mogą ograniczyć te trudności, tj. wyprzedaży mniej płynnych aktywów lub też renegocjacji istniejącego zadłużenia [John, 1993, s. 91–100]. Brak rozwiązania tego typu problemów stanowi często jeden z podstawowych czynników determinujących w pierwszej kolejności niewypłacalność, a następnie upadłość przedsiębiorstw [Narkiewicz, 2003, s. 485–497; Wędzki, 2003, s. 35]. Do oceny płynności finansowej stosowane są różnego rodzaju wskaźniki finansowe szacowane na podstawie informacji pochodzących ze sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa. Jednym z najbardziej podstawowych i powszechnych wskaźników służących ocenie płynności finansowej jest wskaźnik bieżącej płynności finansowej. Niemniej jednak należy tu zaznaczyć, iż nawet w przypadku tak powszechnej i podstawowej miary nie ma w literaturze przedmiotu pełnej zgody co do metodologii wyznaczania tego wskaźnika. W literaturze wskazywane są formuły opierające się na różnych pozycjach bilansowych. Dodatkowym problemem jest możliwość stosowania przez różne przedsiębiorstwa odmiennych standardów sprawozdawczości finansowej.

* Mgr, Katedra Finansów Korporacji, Instytut Finansów, Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny, Uniwersytet Łódzki, ul. Rewolucji 1905 r. nr 39, 90-214 Łódź, bartlomiej.krzeczewski@uni.lodz.pl
Autor uzyskał środki finansowe na przygotowanie rozprawy doktorskiej z Narodowego Centrum Nauki w ramach finansowania stypendium doktorskiego na podstawie decyzji numer DEC-2016/20/T/HS4/00411.

** Mgr, Katedra Finansów Korporacji, Instytut Finansów, Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny, Uniwersytet Łódzki, ul. Rewolucji 1905 r. nr 39, 90-214 Łódź, olga.krzeczewska@uni.lodz.pl

*** Dr hab. prof. nadzw. UŁ, Katedra Finansów Korporacji, Instytut Finansów, Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny, Uniwersytet Łódzki, ul. Rewolucji 1905 r. nr 39, 90-214 Łódź, radoslaw.pastusiak@uni.lodz.pl

Celem niniejszego artykułu jest przegląd i ocena różnych metod wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej. Omówione zostaną także prawdopodobne przyczyny występowania różnic metodologicznych w zakresie wyznaczania wskaźnika. Ponadto zostanie dokonana na przykładzie wybranych spółek giełdowych weryfikacja hipotezy, iż przyjęta metodyka wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności przekłada się na wartość informacyjną w zakresie oceny płynności finansowej.

1. Problemy metodologiczne wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej

Wskaźnik bieżącej płynności finansowej nazywany jest często również wskaźnikiem bieżącej płynności, płynności III stopnia, czy też po prostu wskaźnikiem bieżącym.

Waśniewski i Skoczylas [2004, s. 172–173] wskazują, że majątek obrotowy uwzględniany we wskaźnikach płynności można podzielić ze względu na płynność wg kryterium rachunkowego lub ekonomicznego. Najczęściej stosowanym w analizach wewnętrznych i zewnętrznych jest kryterium rachunkowe, wg którego inwestycje krótkoterminowe zaliczane są do I stopnia płynności (najbardziej płynne), należności krótkoterminowe do II stopnia płynności, zaś zapasy oraz krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe do III stopnia płynności (najmniej płynne). Kryterium ekonomiczne wykorzystywane jest w analizach wewnętrznych. Według niego podstawą podziału jest rzeczywisty czas potrzebny do upłynnienia majątku i wartość możliwa do uzyskania z jego spieniężenia.

Na potrzeby niniejszego artykułu dalsze rozważania będą koncentrowały się przede wszystkim na kryterium rachunkowym ze względu na zewnętrzny charakter wykonywanych analiz.

Przyjmuje się, iż wskaźnik bieżącej płynności finansowej, postrzegany jako iloraz aktywów i zobowiązań bieżących, jest najstarszym wskaźnikiem stosowanym w analizie finansowej, a początki jego wykorzystania sięgają jeszcze końca XIX w. [Horrigan, 1968, s. 284–294]. Przez analityków finansowych wskaźnik ten często postrzegany jest jako kluczowa miara służąca ocenie płynności finansowej przedsiębiorstwa [Richards, Laughlin, 1980, s. 32–38]. Wskazywać on ma możliwości przedsiębiorstwa w zakresie terminowego regulowania zobowiązań bieżących przy wykorzystaniu bieżących aktywów [Sierpińska, Jachna, 2004, s. 147].

W polskiej literaturze znaleźć można wiele różnych sposobów określających metodykę wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej. W tablicy 1 zawarte zostało zestawienie prezentujące podstawowe formuły wyznaczania wskaźnika według wybranych autorów.

Tablica 1. Podstawowe sposoby szacowania wskaźnika bieżącej płynności finansowej

Formuła	Autor
$\frac{\text{Aktywa bieżące}}{\text{Pasywa bieżące}}$	Gajdka i Walińska [2000], Michalski [2010]
$\frac{\text{Aktywa bieżące}}{\text{Zobowiązania bieżące}}$	Sierpińska i Jachna [2004], Stępień [2008], Grabowska [2012], Gola [2013]
$\frac{\text{Aktywa obrotowe}}{\text{Zobowiązania bieżące}}$	Narkiewicz [2007], Cicirko i Kosińska [2010]
$\frac{\text{Aktywa obrotowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$	Rogowski i Lipski [2014], Waśniewski i Skoczylas [2004]
$\frac{\text{Aktywa bieżące (majątek obrotowy)}}{\text{Pasywa bieżące (zobowiązania i płatności krótkoterminowe)}}$	Pomykalska [2007]

Źródło: Opracowanie własne.

Analizując przedstawione powyżej podstawowe formuły wskaźnika bieżącej płynności, można zauważyć, że dla przedstawienia analizowanych zależności autorzy stosują odmienną nomenklaturę. Najprawdopodobniej powodem takiej sytuacji są różnice w nazewnictwie stosowanym w literaturze międzynarodowej i w polskiej rachunkowości. Część autorów zapewne kierowała się chęcią jak najdokładniejszego oddania treści prezentowanych w publikacjach anglojęzycznych, zaś część chciała dostosować nazewnictwo do polskich realiów. Przykładowo, angielska nazwa *current assets* w najbliższym tłumaczeniu oznacza bieżące (aktualne) aktywa, zaś *current liabilities* oznacza pasywa (zobowiązania) bieżące. We wzorze bilansu obowiązującym zgodnie z polską ustawą o rachunkowości [ustawa, 1994, zał. 1] nie występują tak nazwane kategorie finansowe. Wzór ten zawiera takie pozycje, jak aktywa obrotowe i zobowiązania krótkoterminowe. Rozbieżności te mogą powodować pewne wątpliwości co do konkretnych pozycji finansowych, które kryją się pod tymi pojęciami.

W związku z powyższym można uznać, że dla przedsiębiorstw przygotowujących sprawozdanie finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości najprostszą formułą – odwołującą się do kategorii zaczerpniętych z polskiej rachunkowości – będzie iloraz aktywów obrotowych i zobowiązań krótkoterminowych:

$$\text{Wskaźnik bieżącej płynności finansowej} = \frac{\text{aktywa obrotowe}}{\text{zobowiązania krótkoterminowe}} \quad (1)$$

W polskiej literaturze można odnaleźć korekty podstawowej formuły tego miernika. D. Wędzki [2003, s. 262], modyfikując podstawową formułę

wskaźnika bieżącej płynności, do zobowiązań krótkoterminowych dodał inne krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe:

$$\text{Wskaźnik bieżącej płynności finansowej} = \frac{\text{aktywa obrotowe}}{\text{zobowiązania krótkoterminowe} + \text{inne krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe}} \quad (2)$$

T. Maślanka [2013, s. 255–264] podkreśla, że na potrzeby analizy finansowej należałoby podstawową formułę wskaźnika skorygować poprzez wykluczenie zobowiązań i należności handlowych powyżej 12 miesięcy, które są uwzględnione w krótkoterminowych rozrachunkach w sprawozdaniu finansowym. T. Cicirko i J. Kosińska [2010, s. 85] wskazują, że konieczność skorygowania należności krótkoterminowych o należności handlowe o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy pojawiła się w 2002 r., kiedy to została znowelizowana ustawa o rachunkowości.

Kolejnym krokiem będzie skorygowanie mianownika formuły o kolejne kategorie – uwzględnienie rezerw krótkoterminowych i krótkoterminowych biernych rozliczeń międzyokresowych – które dla celów zarządczych mają podobny charakter do zobowiązań krótkoterminowych [Maślanka, 2013, s. 255–264].

Podejście zgodne z powyższą metodologią reprezentują M. Sierpińska i T. Jachna [2004, s. 146]. Autorzy zaprezentowali skorygowaną formułę omawianego wskaźnika, którą można łatwo wyliczyć w oparciu o bilans przygotowywany zgodnie z polską ustawą o rachunkowości:

$$\text{Wskaźnik bieżącej płynności finansowej} = \frac{\text{aktywa obrotowe i należności z tytułu dostaw i usług powyżej 12 miesięcy} + \text{rezerwy}}{\text{zobowiązania krótkoterminowe} - \text{zobowiązania z tytułu dostaw i usług powyżej 12 miesięcy} + \text{rezerwy krótkoterminowe} + \text{rozliczenia międzyokresowe krótkoterminowe}} \quad (3)$$

Podobne stanowisko w zakresie wyliczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej i definiowania aktywów oraz zobowiązań bieżących przyjmuje K. Stępień [2008, s. 116].

Wszystkie przedstawione powyżej modyfikacje podstawowej wersji wskaźnika płynności bieżącej mają za zadanie udoskonalenie tego miernika poprzez zwiększenie wartości informacyjnej uzyskiwanych danych.

Zdaniem G. Michalskiego [2004, s. 87] cechy idealnego miernika płynności są następujące:

- możliwość stosowania go w dowolnych horyzontach czasowych,
- uwzględnianie wszystkich potencjalnych źródeł środków pieniężnych możliwych do uzyskania w krótkim okresie, bez wyraźnego uszczerbku finansowego,

- nieobejmowanie żadnych aktywów, których nie można przekształcić na gotówkę w krótkim okresie,
- uwzględnianie prawdopodobieństwa, że aktywa nie będą mogły być zamienione na środki pieniężne w krótkim okresie,
- możliwość łatwego wykorzystania przy wykorzystaniu danych możliwych do uzyskania bez kontaktowania się z zarządem badanego podmiotu,
- możliwość użycia do porównań z wszelkiego rodzaju podmiotami.

G. Michalski [2004, s. 88] zwraca przy tym uwagę na fakt, że nie opracowano jeszcze wskaźnika, który spełniałby wszystkie te postulaty.

Przypuszczać należy, że omawiane modyfikacje formuły wskaźnika bieżącej płynności rzeczywiście mogą przyczynić się do udoskonalenia tego miernika poprzez wykluczanie najmniej płynnych aktywów czy zobowiązań wymagalnych w okresie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia bilansowego i uwzględnienie źródeł finansowania, które staną się wymagalne w krótkim okresie.

2. Znaczenie wykorzystania różnych metod sprawozdawczości finansowej dla kalkulacji wskaźnika bieżącej płynności

Odpowiedzi wymaga pytanie, czy w polskich realiach stosowanie różnych metod wyznaczenia wskaźnika bieżącej płynności finansowej niesie ze sobą rzeczywistą dodatkową wartość informacyjną dla odbiorcy.

Przykład takiego badania przeprowadził T. Maślanka [2013, s. 255–264]. Badanie to zostało przeprowadzone w ujęciu sektorowym. Autor porównał wartości wskaźnika bieżącej płynności wyliczone według metodologii Głównego Urzędu Statystycznego, która definiuje wskaźnik bieżącej płynności jako iloraz aktywów obrotowych i zobowiązań krótkoterminowych, oraz metodologii miesięcznika „Rachunkowość”, według której wskaźnik jest skorygowany o rozrachunki z tytułu dostaw i usług powyżej 12 miesięcy¹. T. Maślanka zauważył znaczną rozbieżność pomiędzy wartościami tego wskaźnika podawanymi przez te dwa źródła, co według niego pokazuje, że zastosowana metodologia obliczania tego wskaźnika ewidentnie może rzutować na otrzymywane wartości, jak również, że średnie poziomy wskaźników przytaczane przez „Rachunkowość” (publikowane przez Komisję ds. Analizy Finansowej Rady Naukowej SKwP) znacznie przewyższały wartości przytaczane w literaturze jako wzorcowe. Podkreślił, że powodem różnic może być liczebność próby. Co więcej, istotne różnice

¹ Na stronie internetowej wydawnictwa miesięcznika „Rachunkowość” – rachunkowosc.com.pl (dostęp: 28.01.2017) odnaleźć można informację, że mianownik formuły rozumiany jest jako suma rezerw na świadczenia emerytalne i podobne, krótkoterminowych pozostałych rezerw, zobowiązań krótkoterminowych (bez zobowiązań z tytułu dostaw i usług powyżej 12 miesięcy), krótkoterminowych innych rozliczeń międzyokresowych.

wskazane w tymże artykule mogą wynikać również z odmiennej metodyki oszacowania w ujęciu sektorowym podstawowych danych finansowych, niezbędnych do wyznaczenia wskaźnika bieżącej płynności, stosowanych przez obie wspomniane instytucje.

Warto w tym miejscu przywołać wartości przytaczane jako wzorcowe w przypadku wskaźnika bieżącej płynności finansowej w literaturze przedmiotu. T. Cicirko i J. Kosińska [2010, s. 85] wskazują na rozbieżności związane z wartościami normatywnymi wskaźnika bieżącej płynności. Analizując literaturę, doszli oni do wniosku, że dla wszystkich autorów wspólne jest przekonanie, że aktywa obrotowe powinny przynajmniej zapewnić pełne pokrycie zobowiązań bieżących. Oczekiwana jest nawet pewna ich nadwyżka nad zobowiązania bieżące. Rozszerzoną, w stosunku do T. Cicirko i J. Kosińskiej, analizę literaturową przeprowadził A. Niemiec [2014, s. 60] (tab. 2).

Tablica 2. Normatywne wartości wskaźnika bieżącej płynności finansowej

Poziom optymalny	Źródło
1,0–2,0	Surmowa [1991, s. 3]
1,2–1,5	Vollmuth [2007, s. 163]
1,2–2,0	Sierpińska, Jachna [2004, s. 147] Pałczyńska-Gościniak [2001, s. 9]
1,3–2,0	Olzacka, Pałczyńska-Gościniak [2002, s. 56]
1,5–2,0	Nowak [2002, s. 90] Bednarski [1999, s. 79]
1,5–1,8	Kralicek [1995, s. 21–41]
1,6–1,9	Ostaszewski [1991, s. 54]
2,0	Bień [1996] Waśniewski, Skoczylas [1994, s. 208]

Źródło: [Niemiec, 2014, s. 60].

Według badania przeprowadzonego przez A. Niemca [2014, s. 57–69] wskaźnik bieżącej płynności powinien znajdować się w przedziale pomiędzy 1,2 a 3,4. Oznacza to, że rozpiętość wskaźnika może być znacznie szersza niż podaje się w literaturze, co niesie ze sobą implikacje dla analityka chcącego ocenić wartości wskaźnika płynności dla badanego przedsiębiorstwa.

Wielu autorów stwierdza, że wartości uzyskane na podstawie wskaźników finansowych powinno się odnosić do wyników uzyskiwanych dla branży lub porównywać w czasie [Pomykalski, Pomykalska, 2007, s. 34; Dębski, 2005, s. 77]. Odnosząc uzyskane wartości do branży, należy jednak pamiętać, że w praktyce występują nawet półtoraroczne opóźnienia w publikacji wartości wskaźników sektorowych [Niemiec, 2014, s. 57–69].

T. Maślanka [2013, s. 255–264] zwraca uwagę na fakt bezkrytycznego przytaczania pewnych standardów i norm różnych wielkości ekonomicznych z literatury obcojęzycznej. Dodatkowo podkreśla on, że należy pamiętać, że pewne przyjęte standardy mogą zmieniać się w czasie.

Obecnie prawdopodobnie należy zrewidować metodologię wyliczania wskaźnika bieżącej płynności ze względu na fakt, że wiele spółek publicznych, a więc budzących największe zainteresowanie podmiotów zewnętrznych, nie przygotowuje sprawozdań zgodnie ze wzorem dostępnym w polskiej ustawie o rachunkowości. Wiele przedsiębiorstw jest zobligowanych lub ma prawo stosować Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF)².

Spółki będące emitentami papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, sporządzając skonsolidowane sprawozdania finansowe, obligatoryjnie stosują MSSF. Skonsolidowane sprawozdania zgodne z MSSF muszą sporządzać także banki. Dodatkowo istnieje szeroki krąg podmiotów, które mają prawo do stosowania MSSF, w tym [ustawa, 1994, art. 45, 55]:

- emitenci, którzy zamierzają ubiegać się albo obecnie ubiegają się o dopuszczenie do publicznego obrotu na jednym z regulowanych rynków Europejskiego Obszaru Gospodarczego (dotyczy sprawozdań jednostkowych i skonsolidowanych),
- emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na jednym z regulowanych rynków EOG (dotyczy sprawozdań jednostkowych),
- jednostki należące do grupy kapitałowej, w której jednostka dominująca sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe w zgodzie z MSSF (dotyczy sprawozdań jednostkowych),
- jednostki dominujące niższego szczebla należące do grupy kapitałowej, w której jednostka dominująca wyższego rzędu sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe w zgodzie z MSSF (dotyczy sprawozdań skonsolidowanych),
- oddziały przedsiębiorcy zagranicznego, który sporządza sprawozdanie finansowe według MSSF (dotyczy sprawozdań jednostkowych).

W związku z powyższym w większości przypadków sprawozdania finansowe spółek z siedzibą na terytorium RP, notowanych na głównym rynku Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, są sporządzane według MSSF [GPW, 2017].

² Przez MSSF autorzy rozumieją Międzynarodowe Standardy Rachunkowości, Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej oraz odnoszące się do nich Interpretacje.

Według MSR 1 [MSR 1, par. 10] jednym z elementów sprawozdania finansowego jest sprawozdanie z sytuacji finansowej na koniec okresu (ang. *a statement of financial position*, wcześniejsza nazwa – bilans). W tej części sprawozdania aktywa i zobowiązania prezentowane są w podziale na krótkoterminowe i długoterminowe według wytycznych przewidzianych w omawianym standardzie. W uzasadnionych sytuacjach, np. gdy nie ma wyraźnego cyklu operacyjnego, możliwe jest jednak przedstawienie pozycji wg kryterium płynności. W sytuacji gdy działalność jest zróżnicowana, możliwe jest nawet zastosowanie prezentacji mieszanej – wówczas niektóre aktywa i zobowiązania prezentowane są w podziale na krótko- i długoterminowe, a niektóre według kryterium płynności [MSR 1, par. 60, 63, 64].

Standard wskazuje na pozycje, które muszą być wyszczególnione [MSR 1, par. 54], jednak nie narzuca wzoru i kolejności ich prezentacji [MSR 1, par. 57]. Pozostawia on także możliwość wyodrębnienia dodatkowych pozycji [MSR 1, par. 55].

M. Adamik-Citak [2011, s. 19–30] porównała wartości wskaźników finansowych, w tym wskaźnika bieżącej płynności, wyliczone na podstawie sprawozdań zgodnych z dwoma różnymi standardami sprawozdawczości finansowej – MSSF i Polskimi Standardami Rachunkowości (PSR). Autorka wykazała, że wyniki analiz uzyskane na podstawie sprawozdań zgodnych z MSSF mogą nieść za sobą wyższą wartość informacyjną, choć zależy to od jakości tych sprawozdań. Jeżeli osoby odpowiedzialne za przygotowanie sprawozdania zgodnego z MSSF skupią się bardziej na wymogach płynących ze standardów niż na potrzebach odbiorcy informacji, wówczas może zabraknąć w nich istotnych elementów. Polskie Standardy Rachunkowości natomiast narzucają pewien ustalony schemat, co ułatwia analizę finansową.

Należy stwierdzić, że MSSF w zakresie prezentacji sprawozdań finansowych pozostawiają dużo więcej swobody niż ustawa o rachunkowości, co ma na celu jak najlepsze zaprezentowanie i zrozumienie indywidualnej sytuacji danej jednostki. Podejrzewać jednak można, że wiąże się to równocześnie z utrudnieniami dotyczącymi przeprowadzenia analizy finansowej – w tym wyliczenia wskaźnika płynności bieżącej zgodnie z opisywaną w literaturze metodologią – i dokonywania porównań pomiędzy przedsiębiorstwami.

Kategorie uwzględnione w różnych formułach wskaźnika bieżącej płynności, opisywanych w polskiej literaturze, odpowiadają natomiast wprost pozycjom bilansowym zgodnym z załącznikiem 1 ustawy o rachunkowości.

W związku z powyższym dla realizacji celu badawczego niniejszego artykułu, a więc przebadania konstrukcji wskaźnika bieżącej płynności, zdecydowano się na przeanalizowanie sprawozdań spółek sporządzających

sprawozdanie finansowe zgodne z ustawą o rachunkowości. Jest to tym bardziej uzasadnione, że formuły te były tworzone w okresie, gdy dominowały sprawozdania zgodne z wzorem załączonym do ustawy o rachunkowości i były do niego dostosowywane.

3. Ocena zastosowania różnych metod wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej na przykładzie przedsiębiorstw notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie

Celem weryfikacji ewentualnych różnic w zakresie informacji dostarczanych w związku z wykorzystaniem różnych formuł szacowania wskaźnika płynności bieżącej wykonana została analiza na przykładzie polskich spółek giełdowych. Początkowo analizie poddany został indeks WIG30. Po wstępnej analizie okazało się, że niewielka liczba największych podmiotów publikuje sprawozdania zgodnie z ustawą o rachunkowości, wobec czego rozszerzono próbę o małe spółki, tj. wchodzące w skład indeksu sWIG80. Wybór próby badawczej opierającej się na spółkach publicznych został podyktowany tym, iż tak jak to było już wcześniej wspomniane, spółki publiczne cechuje bardzo duże zainteresowanie podmiotów zewnętrznych.

Warto również nadmienić, iż ideą stosowania tradycyjnych mierników oceny poziomu płynności finansowej – w tym właśnie omawianego wskaźnika – jest możliwość oceny przy ich użyciu wielu różnych podmiotów gospodarczych, co wynika z konstrukcji tego typu wskaźników, która uniezależnia je od wielkości przedsiębiorstwa [Michalski, 2004, s. 89].

W przeciwieństwie do spółek nienotowanych na giełdzie spółki publiczne dostarczają różnego rodzaju podmiotom zewnętrznym swoje pełne sprawozdania finansowe i to właśnie na ich przykładzie można zastosować analizę finansową i dokonywać wewnątrzbranżowych czy też międzysektorowych porównań. W przypadku przedsiębiorstw niepublicznych wykonywanie tego typu porównań jest znacznie utrudnione ze względu na trudności w dostępie do ich danych finansowych.

W pierwszej kolejności dokonana została analiza mająca na celu określenie, jaka liczba, spośród trzydziestu największych spółek publicznych (WIG30), sporządza swoje sprawozdania zgodnie z Polskimi Standardami Rachunkowości [ustawa o rachunkowości, 1994, zał. 1], gdyż to właśnie na przykładzie takich spółek można by zastosować i porównać różne formuły wskaźnika bieżącej płynności finansowej, omówione we wcześniejszej części artykułu. Rozważania te zostały ograniczone jedynie do sprawozdań jednostkowych spółek, gdyż – tak jak to już zostało podkreślone – skonsolidowane sprawozdania finansowe sporządzane są zgodnie z MSSF.

Analiza sprawozdań finansowych podmiotów wchodzących w skład indeksu WIG30 pokazuje, że znacząca większość podmiotów swoje

sprawozdania sporządza zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej. Zaledwie dwie spółki publikują jednostkowe sprawozdania według Polskich Standardów Rachunkowości – tj. Global Trade Center SA (GTC) i Powszechny Zakład Ubezpieczeń Społecznych (PZU). Jedna spółka sporządza natomiast sprawozdanie finansowe zgodnie z prawem luksemburskim (Kernel).

Tak mała liczba przedsiębiorstw spośród największych polskich spółek publicznych, dla których możliwe byłoby zastosowanie różnych metodologii wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej prezentowanych w polskiej literaturze, może stanowić przyczynek do pytania o realny zakres możliwości ich zastosowania.

Analizując dalej tę sytuację, można stwierdzić, że jedna z dwóch spółek z indeksu WIG30, która sporządza sprawozdanie jednostkowe według Polskich Standardów Rachunkowości, to PZU. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, ze względu na specyfikę swojej działalności, sporządzają bilans według załącznika nr 3 ustawy o rachunkowości, który znacznie różni się od powszechnie wykorzystywanego wzoru bilansu przedstawionego w załączniku nr 1 ustawy.

Wynika z tego, że jedyłą spółką, którą można poddać przedmiotowemu badaniu, jest spółka GTC zajmująca się działalnością deweloperską. Spółka ta jako jedyna z WIG30 sporządza jednostkowe sprawozdanie finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości i bilans według wzoru zgodnego z załącznikiem 1 do tejże ustawy.

Tablica 3 przedstawia dane finansowe spółki GTC niezbędne dla wyznaczenia wskaźnika bieżącej płynności finansowej wg różnych formuł zaprezentowanych we wcześniejszej części artykułu.

Tablica 3. Wybrane dane finansowe spółki GTC (w tys. zł)

Dane finansowe	2012	2013	2014	2015
Aktywa obrotowe	571 514	106 271	198 229	323 663
– w tym:				
Należności handlowe powyżej 12 m-cy	0	0	0	0
Zobowiązania krótkoterminowe	424 244	435 361	8 223	124 828
– w tym:				
Zobowiązania handlowe powyżej 12 m-cy	0	0	0	0
Rezerwy krótkoterminowe	0	0	214 709	0
Rozliczenia międzyokresowe krótkoterminowe	4 298	2 965	5 448	2 283

Źródło: Opracowanie własne na podstawie rocznych sprawozdań finansowych spółki.

Spółka GTC SA w latach objętych analizą nie posiadała należności handlowych o okresie spłaty powyżej 12 miesięcy od dnia bilansowego, ani zobowiązań handlowych wymagalnych w okresie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia bilansowego, pozycje te nie wpłyną więc na wyniki analizy. W latach 2012–2015 spółka wykazywała natomiast krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe, zaś w roku 2014 zawiązała rezerwy na zobowiązania z tytułu gwarancji bankowych.

Na podstawie przedstawionych powyżej danych finansowych dokonano kalkulacji wskaźnika bieżącej płynności finansowej zgodnie z różnymi formułami przedstawianymi w literaturze przedmiotu. Wartości wskaźnika bieżącej płynności finansowej spółki GTC SA przedstawione zostały w tablicy 4.

Tablica 4. Wskaźniki bieżącej płynności finansowej dla spółki GTC

Oznaczenie formuły	Formuła	2012	2013	2014	2015
(1)	$\frac{\text{Aktywa obrotowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$	1,35	0,24	24,11	2,59
(2)	$\frac{\text{Aktywa obrotowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe} + \text{rozliczenia międzyokresowe krótkoterminowe}}$	1,33	0,24	14,50	2,55
(3)	$\frac{\text{Aktywa obrotowe} - \text{Należności z tyt. dostaw i usług powyżej 12 m-cy}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe} - \text{zobowiązania z tytułu dostaw i usług powyżej 12 m-cy} + \text{rezerwy krótkoterminowe} + \text{rozliczenia międzyokresowe krótkoterminowe}}$	1,33	0,24	0,87	2,55

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań finansowych spółki.

Analizując powyższe dane, można zauważyć, iż w latach 2012, 2013 i 2015 nie występowały istotne różnice w wartościach wskaźnika związane ze sposobem jego wyznaczania. Znaczne rozbieżności można zaobserwować jednak w 2014 r., kiedy to spadł poziom zobowiązań krótkoterminowych o 98% w porównaniu z rokiem poprzednim, przy jednoczesnym wzroście poziomu aktywów obrotowych o 86% i zawiązaniu rezerw krótkoterminowych. Wskaźnik bieżącej płynności wyliczony według pierwszej formuły wskazał na znaczną nadpłynność (24,11), co oznacza, że zobowiązania krótkoterminowe zostały pokryte przez aktywa obrotowe dwudziestoczekrotnie. Według wyniku uzyskanego przy zastosowaniu drugiej formuły również wykazana została nadpłynność, jednak otrzymana

wartość była o połowę niższa (14,50). Wartość wskaźnika obliczona zgodnie z trzecią formułą wskazała na brak płynności finansowej (0,87).

Przyczyną tego stanu rzeczy są rozbieżności w formułach wskaźnika bieżącej płynności. Wskaźnik wyliczony w oparciu o najprostszą formułę nie uwzględnia ani krótkoterminowych rezerw, ani rozliczeń międzyokresowych krótkoterminowych. W momencie gdy związane zostały rezerwy i powstały krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe, nie uwzględnione zostało, że brak było pokrycia tych źródeł finansowania w aktywach bieżących. Również formuła wskaźnika skorygowana jedynie o krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe nie dała informacji o braku pokrycia.

W związku z tym, że tylko jedna spółka spośród największych polskich spółek giełdowych mogła zostać poddana analizie, dodatkowemu badaniu zostały poddane przedsiębiorstwa wchodzące w skład indeksu sWIG80. Założono, że małe podmioty prawdopodobnie częściej niż te największe sporządzają sprawozdania zgodnie z ustawą o rachunkowości.

Przeanalizowano sprawozdania 80 podmiotów wchodzących w skład indeksu sWIG80 w latach 2014–2016. Stwierdzono, że 15 podmiotów (19%) sporządzało jednostkowe sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości, 61 zgodnie z MSSF (76%), jedna zgodnie z prawem holenderskim (1%), nie udało się określić zasad sprawozdawczości dla 3 spółek (4%) ze względu na problem z uzyskaniem danych ze stron internetowych (problemy techniczne, brak dostępności sprawozdań jednostkowych). Z analizy wykluczono dwie spółki spośród 15 publikujących sprawozdania zgodnie z ustawą o rachunkowości, ze względu na przynależność do sektora finansowego.

Dodatkowa analiza dla spółek wchodzących w skład indeksu sWIG80 została przedstawiona w tablicy 5. Zastosowane oznaczenia formuł odpowiadają tym przyjętym w tablicy 4.

Tablica 5. Wskaźniki bieżącej płynności finansowej dla spółek sWIG80 sporządzających sprawozdanie finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości

Rok	2016			2015			2014		
Formuła	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)
Spółka									
ACG	2,48	2,36	2,15	4,36	4,08	3,60	4,99	4,52	4,00
BMC	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	0,76	0,76	0,75
BRA	2,15	2,07	2,03	86,04	5,59	5,58	<u>38,08</u>	2,19	2,18
CLN*	26,76	20,46	18,97	1,45	1,26	1,23	–	–	–
DBC	1,71	1,71	1,60	1,64	1,64	1,54	1,40	1,40	1,32

Rok	2016			2015			2014		
Formuła	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)
Spółka									
EEX	1,33	1,33	1,33	1,57	1,55	1,55	2,47	2,43	2,43
IZB**	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	MSSF	2,22	2,07	1,99
LVC**	29,94	14,45	14,45	16,84	10,62	10,62	19,38	11,75	11,75
PWX	2,12	2,12	2,00	1,87	1,87	1,78	1,85	1,85	1,77
RNK	1,71	1,71	1,70	0,95	0,95	0,95	3,14	3,14	3,11
SLV	<u>4,06</u>	2,65	2,24	<u>8,83</u>	3,28	2,80	2,30	1,37	1,12*
WLT	1,33	1,32	1,27	1,23	1,22	1,19*	1,57	1,54	1,54
ZEP	0,98	0,94	0,58	1,35	1,28	0,72*	1,52	1,45	1,04*

* Spółka na giełdzie notowana jest od 2016 r.

** Rok obrotowy nie pokrywa się z kalendarzowym.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań finansowych spółek.

W celu dokonania analiz przyjęto najczęściej przywoływane w literaturze wzorcowe wartości graniczne wskaźnika bieżącej płynności, a w następnej kolejności odwołano się również do bieżących badań.

Przyjmując dolną granicę wskaźnika płynności bieżącej na poziomie 1,2, przytaczaną przez wielu autorów (tab. 2), w czterech przypadkach interpretacja wyników będzie zależna od przyjętej do obliczeń formuły. W roku 2014 ma to miejsce dla spółek Selvita SA (SLV) oraz Zespół Elektrowni „Państwów-Adamów-Konin” SA (ZEP), zaś w roku 2015 dla spółek Wielton (WLT) oraz Zespół Elektrowni „Państwów-Adamów-Konin” SA (ZEP). W zaistniałych przypadkach jedynie wartości wskaźnika obliczone za pomocą formuły (3) wskazują na brak płynności finansowej. W tablicy 5 oznaczono te sytuacje za pomocą gwiazdki.

Przyjmując górną granicę wskaźnika płynności na poziomie 2, rozbieżności w interpretacji występowałyby w jednym przypadku – Selvita SA w roku 2014. W tablicy 5 przypadek ten oznaczony został kropką. Podkreślić należy, że w tym przypadku (SLV) w zależności od przyjętej formuły interpretacja wskaźnika za pomocą formuły (1) wskazywać będzie na nadpłynność, za pomocą wskaźnika wyliczonego według formuły (3) na brak płynności, zaś za pomocą wskaźnika według formuły (2) na prawidłowy poziom płynności.

Aktualne badania potwierdzają, że dolna granica wskaźnika bieżącej płynności wynosi 1,2. Wątpliwości pojawiają się w przypadku górnej granicy. Gdyby przyjąć górną granicę wskaźnika bieżącej płynności na poziomie 3,4 [Niemiec, 2014, s. 57–69], wówczas rozbieżności w interpretacji wskaźnika bieżącej płynności w zależności od przyjętej formuły

wystąpiłyby dla spółki Braster SA (BRA) w 2014 r. oraz Selvita SA w latach 2015 i 2016. W omawianych przykładach wskaźnik obliczony za pomocą formuły (1) wskazywałby na nadpłynność, zaś za pomocą pozostałych formuł na prawidłowy poziom płynności. Opisane sytuacje zostały w tablicy 5 wyróżnione podkreśleniem.

W ramach przeprowadzonego badania na szczególną uwagę zasługuje przykład spółki Selvita SA, w przypadku której rozbieżności w interpretacji wskaźnika bieżącej płynności można było zauważyć we wszystkich badanych latach. Spółka jest firmą biotechnologiczną, a jej działalność skupia się na odkrywaniu i rozwoju leków. Świadczy ona także usługi badawczo-rozwojowe na zlecenie firm farmaceutycznych, chemicznych i biotechnologicznych. Rozbieżne wartości wskaźnika wyliczonego wg opisywanych formuł były wynikiem utrzymywania wysokiego poziomu zarówno krótkoterminowych rezerw, jak i krótkoterminowych rozliczeń międzyokresowych. Występowanie tego typu pozycji wiąże się w pewnej mierze ze specyfiką działalności spółki – np. otrzymywanymi dotacjami na finansowanie projektów naukowo-badawczych itp. Spółka tworzy także rezerwy, np. na niewykorzystane urlopy, premie oraz koszty materiałów i usług obcych.

Przytoczone przykłady potwierdzają istotne różnice w zakresie wartości informacyjnej uzyskiwanej w wyniku wyliczenia wskaźnika bieżącej płynności finansowej, wynikające z zastosowania różnej metodyki wyliczania tego wskaźnika. Konsekwencją tego mogą być niewątpliwie mylne sygnały generowane dla potencjalnych odbiorców tych danych, wskutek czego mogą oni podejmować niewłaściwe decyzje.

Zakończenie

Podsumowując rozważania zawarte w niniejszym opracowaniu, należy stwierdzić, że większość dużych spółek publicznych w Polsce nie sporządza swoich sprawozdań finansowych w oparciu o ustawę o rachunkowości, lecz zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej. To samo tyczy się większości małych spółek publicznych. Taka sytuacja w negatywny sposób rzutuje na możliwości porównywania budowy różnych formuł wskaźnika bieżącej płynności finansowej, które opierają się na pozycjach bilansu sporządzanego zgodnie z ustawą o rachunkowości.

Wyniki badania wskazują na duże znaczenie MSSF oraz niewielki zakres stosowania ustawy o rachunkowości dla celów sprawozdawczości finansowej wśród podmiotów publicznych. Powszechne stosowanie MSSF w przypadku sporządzania sprawozdań finansowych może wskazywać na konieczność ostrożnego wnioskowania i dokonywania porównań

pomiędzy poszczególnymi podmiotami na podstawie przeprowadzanej analizy wskaźnikowej, w tym w oparciu o wskaźnik bieżącej płynności. Mając to na uwadze, można również wnioskować, iż należałoby zaktualizować bieżące metody analizy finansowej poprzez wzbogacenie ich o narzędzia, które w znacznym stopniu opierałyby się na MSSF.

Ponadto należy zaznaczyć, iż różnice w uzyskiwanych wartościach, otrzymanych w oparciu o różne formuły wyznaczania wskaźnika płynności bieżącej, należy uznać za istotne. Wybór określonej formuły może w istotny sposób rzutować na uzyskiwaną wartość informacyjną co do nadpłynności czy też niedoborów płynności i wręcz wskazywać na zupełnie przeciwstawne sytuacje w przedsiębiorstwie. Wniosek ten prowadzi do pozytywnej weryfikacji postawionej na potrzeby badania hipotezy.

Autorzy wskazują, że podczas interpretacji wartości wskaźników warto przeanalizować części składowe formuł, aby mieć świadomość, co wpłynęło na uzyskane wyniki. Jest to ważne, jako że spółki giełdowe mogą korzystać z instrumentów polityki bilansowej, aby kształtować aktywa i zobowiązania. Na kształt polityki bilansowej wpływ ma chociażby dążenie kadry kierowniczej do wykazywania pożądanego poziomu miar świadczących o dokonaniach jednostki, w tym płynności. Powoduje to niebezpieczeństwo kreowania informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych [Gos, 2011, s. 61–74]. Jednym z instrumentów polityki bilansowej jest tworzenie rezerw na zobowiązania, które pozwalają manipulować wizerunkiem podmiotu [szerzej: Poniatowska, 2013, s. 117–124].

Należy również oczywiście mieć na uwadze, że analiza płynności finansowej nie powinna ograniczać się jedynie do przytoczonego tu wskaźnika płynności bieżącej, a swoim spektrum obejmować również i inne miary – zarówno te o charakterze statycznym, jak i dynamicznym [Cagle i inni, 2013, s. 44–48].

Niemniej jednak artykuł ten ma stanowić przyczynek do dyskusji na temat różnic metodologicznych w zakresie jednej z najbardziej powszechnie stosowanych miar płynności przez analityków finansowych i wskazywać na konieczność rozważenia dokonania pewnych aktualizacji w tym zakresie w związku ze zmianami zachodzącymi w sprawozdawczości finansowej.

Literatura

- Adamik-Citak M. (2011), *Porównanie informacji zawartej w sprawozdaniu finansowym prezentowanym według MSSF ze sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z polskim prawem*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 60, SKWP, Warszawa.
- Bednarski L. (1999), *Analiza finansowa w przedsiębiorstwie*, PWE, Warszawa.

- Bień W. (1996), *Zarządzanie finansami przedsiębiorstwa*, Difin, Warszawa.
- Cagle C.S., Campbell S.N., Jones K.T. (2013), *Analyzing Liquidity. Using the Cash Conversion Cycle*, „Journal of Accountancy”, Vol. 215, No. 5.
- Cicirko T., Kosińska J. (2010), *Statyczne miary poziomu płynności finansowej*, w: T. Cicirko (red.), *Podstawy zarządzania płynnością finansową przedsiębiorstwa*, Oficyna Wydawnicza Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Warszawa.
- Dębski W. (2005), *Teoretyczne i praktyczne aspekty zarządzania finansami przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Gajdka J., Walińska E. (2000), *Zarządzanie finansowe: teoria i praktyka*, t. 1, wyd. 2, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa.
- Gola M. (2013), *Narzędzia aktywnego zarządzania płynnością finansową w przedsiębiorstwie*, „Zarządzanie i Finanse”, nr 1(1), Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.
- Gos W. (2011), *Czynniki kształtujące aktywa i zobowiązania*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Finanse. Rynki Finansowe. Ubezpieczenia”, nr 32.
- GPW (2017), <https://www.gpw.pl/>, dostęp: 01.02.2017.
- Grabowska M. (2012), *Zarządzanie płynnością finansową przedsiębiorstw*, CeDeWu, Warszawa.
- Horrigan J.O. (1968), *A short history of financial ratio analysis*, „The Accounting Review”, Vol. 43, No. 2.
- John T.A. (1993), *Accounting measures of corporate liquidity, leverage, and costs of financial distress*, „Financial Management”, Vol. 22, No. 3.
- Kralicek P. (1995), *Podstawy gospodarowania finansami*, Wydawnictwo Międzynarodowej Szkoły Menedżerów, Warszawa.
- Maślanka T. (2013), *Zakłócenia metodologiczne w ocenie bieżącej płynności finansowej polskich przedsiębiorstw*, „Zarządzanie i Finanse”, nr 2(2), Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.
- Michalski G. (2004), *Wartość płynności w bieżącym zarządzaniu finansami*, CeDeWu, Warszawa.
- Michalski G. (2010), *Strategiczne zarządzanie płynnością finansową w przedsiębiorstwie*, wyd. 2, CeDeWu, Warszawa.
- Międzynarodowy Standard Rachunkowości 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” (MSR 1), w: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1274/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 1, Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 339/3.
- Narkiewicz J. (2003), *Struktura kapitałowo-majątkowa a płynność finansowa przedsiębiorstwa*, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio H. Oeconomia”, nr 37, Wydawnictwo UMCS, Lublin.
- Narkiewicz J. (2007), *Struktura bilansu a rentowność i płynność finansowa przedsiębiorstwa*, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio H. Oeconomia”, nr 41, Wydawnictwo UMCS, Lublin.

- Niemiec A. (2014), *Wielkości graniczne statycznych wskaźników płynności finansowej*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, nr 79(135).
- Nowak M. (2002), *Ocena zdolności kredytowej i ryzyka kredytowego: poradnik bankowca*, Wydawnictwo Bankowego Ośrodka Doradztwa i Edukacji, Poznań.
- Olzacka B., Pałczyńska-Gościniak R. (2002), *Jak oceniać firmę*, ODDK, Gdańsk.
- Ostaszewski J. (1991), *Ocena efektywności przedsiębiorstwa według standardów EWG*, CIM, Warszawa.
- Pałczyńska-Gościniak R. (2001), *Ocena przedsiębiorstwa w aspekcie kontynuacji działania*, „Monitor Rachunkowości i Finansów” nr 3, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa.
- Pomykalska B. (2007), *Analiza wskaźnikowa sytuacji finansowej przedsiębiorstwa*, w: M. Wypych (red.), *Finanse przedsiębiorstwa z elementami zarządzania i analizy*, Absolwent, Łódź.
- Pomykalska B., Pomykalski P. (2007), *Analiza finansowa przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Poniatowska L. (2013), *Rezerwy na zobowiązania jako instrument polityki bilansowej*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 757.
- Richards V.D., Laughlin E.J. (1980), *A cash conversion cycle approach to liquidity analysis*, „Financial Management”, Vol. 9, No. 1.
- Rogowski W., Lipski M. (2014), *Płynność finansowa – wybrane zagadnienia*, w: J. Grzywacz (red.), *Płynność finansowa przedsiębiorstw w Polsce*, Oficyna Wydawnicza Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Warszawa.
- Sierpińska M., Jachna T. (2004), *Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Stępień K. (2008), *Rentowność a wypłacalność przedsiębiorstw*, Difin, Warszawa.
- Surmowa I. (1991), *Zakres i kierunki analizy finansowej*, TNOiK, Warszawa.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1047 z późn. zm.
- Vollmuth H.J. (2007), *Controlling*, Agencja Wydawnicza Placet, Warszawa.
- Waśniewski T., Skoczylas W. (1994), *Zasady analizy finansowej w praktyce: przykłady i zadania*, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa.
- Waśniewski T., Skoczylas W. (2004), *Teoria i praktyka analizy finansowej w przedsiębiorstwie*, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa.
- Wędzki D. (2003), *Strategie płynności finansowej przedsiębiorstwa: przepływy pieniężne a wartość dla właścicieli*, wyd. 2, Oficyna Ekonomiczna, Kraków.

Streszczenie

Podstawowym celem artykułu jest przegląd i ocena różnych metod wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności finansowej. Ponadto została zwrócona uwaga na problemy w zakresie wyznaczania omawianego wskaźnika związane z wykorzystywaniem przez przedsiębiorstwa różnych standardów sprawozdawczości finansowej. W artykule pozytywnie została zweryfikowana hipoteza, iż przyjęta metodyka wyznaczania wskaźnika bieżącej płynności przekłada się na wartość informacyjną w zakresie oceny płynności finansowej. Wykonane analizy ukazały, jak ważny jest wybór odpowiedniej metody do oceny płynności finansowej

przedsiębiorstwa. W skrajnych przypadkach wskaźnik bieżącej płynności finansowej wyliczony zgodnie z jedną metodyką może wskazywać na nadpłynność, a zgodnie z inną natomiast na brak płynności finansowej i tym samym kłopoty finansowe przedsiębiorstwa.

Słowa kluczowe

płynność finansowa, wskaźnik bieżącej płynności finansowej, wskaźnik płynności bieżącej, standardy sprawozdawczości finansowej

Financial statement conducted according to Polish law and methodological problems in evaluation of current ratio as a measure of liquidity (Summary)

This main aim of the article is to present and evaluate methodological differences in terms of calculating current ratio as a measure of liquidity. In addition, there is also mentioned the problem of using different accounting reporting standards by Polish companies. There is also verified in the article that these different methods of calculation current ratio give different results as far as the assessment of corporate performance is concerned. In extreme cases current ratio calculated according to one method might indicate over liquidity whereas using different method might indicate lack of financial liquidity and financial troubles.

Keywords

liquidity, liquidity management, current ratio, financial reporting standards